

Globalizace: začátek nové etapy

Tato poznámka doplňuje obsah díla VP SSSR (Vnitřní prediktor SSSR) *‘Smutné dědictví Atlantidy. Trockismus je „včera“, ale v žádném případě – „zítra“*¹, které doporučujeme k přečtení před aktuální poznámkou.

Podstata stručně

Globalizace je objektivní proces, díky biologické jednotě lidstva, usídleného na většině míst na Zemi. Její podstatou je budování jisté kultury, v níž se v budoucnosti sjednotí celé lidstvo. V současné době globalizace vstoupila do nové etapy. Tato etapa se principiálně odlišuje od té předchozí.

Předchozí etapa globalizace měla následující rysy:

- V minulosti globalizace probíhala, aniž by si jí drtivá většina populace planety byla vědoma.
- Ale protože kultura není naprogramovaná unikátním způsobem geneticky, nýbrž je variabilní, výběr cílů globalizace (např. druh kultury, která by měla být v procesu vybudována) a způsobů jejich dosažení, je velmi uvědoměle subjektivní. Díky tomuto je objektivně možné mít různé, dokonce vzájemně se vylučující, ztělesnění globalizace – v jejích cílech, jakož i ve způsobech a prostředcích jejich dosažení. Díky takovéto kombinaci objektivních a subjektivních faktorů, během nejméně posledních tří tisíc let, se globalizace nevyvíjí „živelně spontánně“, nýbrž byla ovládána zevnitř společnosti samotné. Nejprve to bylo prováděno specialisty na globální politiku, kteří žili ve starověkém Babylóně, potom byla kontrola nad ní převzata hierarchií egyptských znacharů.
- Po vytvoření biblického projektu zotročení lidstva ve jménu Boha egyptskými specialisty na globalizaci dominovalo jejich pojetí kontroly nad globalizací bez konkurence po téměř 3 tisíceletí. Vlastníci této koncepce si zachovali monopol na globální politiku podle své vůle, v mezích Božího dopuštění².

1 Tato a jiná díla VP SSSR, která představují Konceptci společné bezpečnosti (KSB), jsou publikovány na internetu na webových stránkách: www.dotu.ru, www.vodaspb.ru. V češtině/slovenštině: leva-net.webnode.cz, ksbpress.cz.

2 Ve [světonázoru KSB](#) mohou být všechny procesy interpretovány jako procesy řízení nebo samořízení. Bůh, Tvůrce a Všemohoucí, je chápán jako Hierarchicky Nejvyšší Vše zahrnující Řízení (Nadvesmírná realita), uvnitř níž leží vesmír a všechny procesy v něm spočívající (pro více informací viz dílo VP SSSR: „Dostatečně všeobecná teorie řízení“).

- Jelikož Bůh se také účastnil (a účastní) děláním globální politiky, pak poté, co se biblická koncepce skoupení světa společně s jeho obyvatelstvem, založená na židovském monopolu na lichvu, stala dominantou globální politiky, vládci biblického projektu dvakrát ztratili čas pod tlakem nezbytnosti reagovat na Zjevení seslané Shora: nejprve Kristovi a potom proroku Mohamedovi. Následkem toho biblický projekt uskutečnění globalizace:
 - Nebyl završen v období zachování vztahu etalonových frekvencí biologického a sociálního času³, kdy biblická koncepce byla více či méně funkční, neboť pro toto období lidské historie byla charakteristická téměř naprostá stabilita technosféry během životního úseku několika generací, což zajišťovalo masovou bezmyšlenkovitost a apolitičnost lidí, většinou zaneprázdněných svými domácími pracemi, a umožnilo, aby davo-„elitarismus“ byl stabilní v posloupnosti generací;
 - navíc, pod nadvládou diktatury lichvy a kultu individualismu, rozvoj technosféry předběhl morálně-etický a intelektuálně-kulturní rozvoj, následkem čehož biblický projekt vytvořil globální biosféricko-ekologickou krizi, schopnou zničení lidstva dokonce i bez další světové války s použitím jakéhokoli druhu „super zbraně“: lidstvo může zaniknout v procesu degradace biosféry a své vlastní biologické degenerace, nebo díky technosférické katastrofě, která může překonat následky Černobylu, Fukušimy, nebo úniku ropy v Mexickém zálivu (2010);
 - snaha řešit tyto problémy světovou pseudosocialistickou revolucí a dokončit globalizaci, na bázi nahrazení vnější obálky pseudoreligiozní kultury biblického projektu nestoudně ateistickou verzí marxismu ve všech možných obměnách, selhala v období od poloviny 19. století do poloviny 20. století se: nejprve byla mařena V. I. Uljanovem (Leninem)⁴, potom J. V. Džugašvilim (Stalinem)⁵ a F. D. Rooseveltem⁶, kteří (kromě jiných věcí), v průběhu druhé světové války 20. století začali rozvíjet tendence namířené na to, aby SSSR přemohl marxismus, a USA aby přemohly buržoazní liberalismus; což by pro lidi

3 Viz dílo VP SSSR „Mrtvá voda“

4 Ten, během střetu názorů ve vládě Ruské sociálně demokratické dělnické strany (RSDLP), „prosadil“ podepsání Brest-Litovské dohody, což vytvořilo předpoklady pro ukončení první světové války 20. století a zklidnilo revoluční situaci v Evropě.

5 Začal zavádět do skutečné politiky koncepci reálného socialismu a komunismu (společnost prostá vykořisťování „člověka člověkem“) v jedné zemi, aby kolem ní formoval světový socialistický systém založený na vzrůstající moci a autoritě SSSR po celém světě. Ve své poslední práci „Ekonomické problémy socialismu v SSSR“ uvalil trest smrti na marxismus poukázáním na metrologickou nedůslednost v jeho politické ekonomii (pro více informací viz díla VP SSSR: „Krátký kurs...“, „Ford a Stalin: jak žít lidsky“, „Jidášův hřích 20. sjezdu“).

6 Jeho politika vyvedení USA z „velké deprese“ zmařila „marxistickou“ revoluci v USA, navíc Rooseveltova zahraniční politika společně se Stalinovou pohřbila britské koloniální impérium – hlavní nástroj implementace biblického globalizačního projektu v jeho buržoazní liberální verzi během druhé poloviny XVII – konce XIX století.

z obou supervelmocí otevřelo příležitost získat konceptuální moc, umožňující vymanit se z nadvlády šéfů biblického projektu a vybudovat společnost skutečně svobodných lidí.⁷

- Tudíž, předchozí etapa globalizace skončila⁸ krizí řízení, jejíž důvod byl konceptuální: nesoulad algoritmiky biblického projektu globalizace jak potenciálu rozvoje lidstva, tak okolnostem jeho života, které byly většinou formovány lidmi samými.

Nová etapa globalizace se vyznačuje následujícími vlastnostmi, které ji odlišují od předcházejícího období:

- globalizace je uvědomována jako objektivně přítomný proces „politickými elitami“ a „vědeckou komunitou“ ve všech zemích světa; je také uznávána představiteli různých sociálních skupin „obyčejných lidí“, též ve většině zemí, *neboť ovlivňuje životy každého státu a každého občana*.
- Avšak, všem davově-„elitárním“ kulturám je společná nevědomost o Plné funkci řízení⁹ a různorodosti způsobů její implementace v praxi kulturně svébytných společností, v důsledku čehož:
 - povědomí ve všech davově-„elitárních“ kulturách o státní suverenitě, ve všech jejích aspektech, a vzájemný vztah státu a společnosti – jsou vágní a z velké části neadekvátní;
 - konceptuální moc¹⁰ jako sociální fenomenón je neznámá;

7 Aby zablokoval implementaci této globální politické příležitosti, Franklin D. Roosevelt musel být odstraněn (12. dubna 1945), Winston Churchill – musel pronést svůj „fultonský proslov“, (5. března 1946), Stalin – byl také zabit odmítnutím lékařské pomoci (konec února – začátek března 1953) – profylakticky, aby se vyhnulo přenosu nejvyšší moci ve straně a státu na následníka – pokračovatele.

8 Jedno z veřejných uznání tohoto patří bývalému výkonnému řediteli Mezinárodního měnového fondu Dominikovi Strauss-Kahnovi. 5. dubna 2011 během proslovu ke studentům Univerzity George Washingtona v New Yorku řekl: „Krise zdevastovala intelektuální základy globálního ekonomického pořádku posledního čtvrtstoletí. Potřebujeme nový druh globalizace, férovější druh, globalizaci s lidštější tváří.“ Za toto veřejné prohlášení byl potrestán.

9 Během svého pontifikátu papež Benedikt XVI. též opakovaně a systematicky vyjádřil odmítnutí historicky existujícího euroamerického kapitalismu, jeho dvojitých standardů a finančního systému jím vytvořeného, jenž se stal nástrojem globalizace a ekonomického zotročení lidstva. Tímto papež obvinil kapitalismus, někdy citoval Marxe a Lenina, poukazujíc na potřebu humanizace globálních ekonomických vztahů na principech vyjádřených Kristem. Mnohá z jeho prohlášení jsou svojí povahou takové, že se nehodily do biblického projektu zotročení lidstva ve jménu Boha prostřednictvím systematicky organizované lichvy, ale místo toho ji popřely, ačkoli Benedikt XVI. nenabídl alternativní projekt globalizace.

10 Pojem Dostatečně všeobecné teorie řízení

- nadstátní řízení, realizované hlavně metodou „kulturní spolupráce“ (bezstrukturní způsob řízení a řízení založené na virtuálních strukturách)¹¹, se pro obyvatelstvo negramotné v otázkách řízení zdá být neexistující;
- díky všemu shora uvedenému jim globalizace připadá také jako proces, jehož kontrola zevnitř lidstva je nemožná¹².
- Jako důsledek negramotnosti v otázkách řízení se různé „think tanky“ a sociální skupiny v davově-„elitárních“ kulturách všech zemí světa **vnímají jako zdroje globalizace v její historicky zformované podobě**, ačkoliv se jedná o nástroje implementace biblického projektu, které neoplývají žádnou vlastní konceptuální mocí. Tyto nástroje nemají konceptuální moc a samozřejmě nemohou být generátorem globalizačního procesu. Některými z těchto nástrojů jsou:
 - USA jako celek a jejich sociální instituty – Státní oddělení (Department of State), Federální rezervní systém, korporace RAND, CIA, Harvardská univerzita a některé další „think tanky“¹³
 - Spojené království – královská rodina a ji obklopující zednáři a jejich okolí, a také zpravodajské služby (Mi5) UK¹⁴;
 - židé obecně, „světový rabinát“ a obzvláště Rotschildové;¹⁵
 - Vatikán a k němu přidružené řády a struktury klanů staré evropské aristokracie;
 - Internacionály (Socialistická internacionála – transformace kapitalismu v pseudosocialismus cestou reform; 4. internacionála – marxisticko–revoluční, trockistický přechod k pseudosocialismu cestou revoluce a zavedení „diktatury proletariátu“), což masmédiá zřídka kdy zmiňují¹⁶.

11 Pojem Dostatečně všeobecné teorie řízení

12 Zdůvodnění tohoto hlediska je manažersky primitivní: neexistují žádné globální administrativní struktury a jejich vytvoření je nemožné, neboť všechny jednotlivé státy jsou proti tomu: takže jak lze kontrolovat globalizaci?

13 V postsovětském Rusku to bylo nazýváno „Washingtonský Okresní výbor“, v Iránu – „USA – velký Satan“, atd.

14 V Rusku, alespoň od poloviny 19. století, toto bylo charakterizováno výrazem „angličanka sere“ (англичанка гадит); také „Londýnský Ústřední výbor“ buržoazního liberalismu, který ovládá „Washingtonský Okresní výbor“

15 V Rusku je tato verze globalizace nazývána „židozедnářské spiknutí“

16 Toto mlčení masmédií by mohlo znamenat, z hlediska většiny novinářsko–politických analytiků, že buď tyto organizace mají velmi málo moci, nebo že mají moc nad mnohými věcmi, které by měly být udržovány mimo pozornost obyčejných lidí.

- Profesionální političtí analytici, nevědomi si koncepce řízení biblického projektu, dávají přednost udržování a doplňování „seznamu“ politicky aktivních klanů a skupin, a analyzování jejich skutků podobně jako u analýzy šachové hry. Cíle takovýchto analýz jsou nalézt spojení pro objednatelů svého výzkumu a realizovat svoje vlastní politické ambice. Okolnost, že každý známý klan operuje pod autoritou jedné nebo jiné davově-„elitární“ koncepce (nebo její specifické verze), vyjádřené v určité ideologii, nezapadá do světového názoru takových analytiků. Tudíž analýza koncepcí jako objektivních fenoménů, většinou „žijících“ samostatně („žijících svůj vlastní život“), a určujících podobu globalizace, nepředstavuje pro takové analytiku zájem.
- Nevraživost zbytku světa vůči politikám, ležícím v řečišti biblického projektu globalizace (zahraniční politika USA a evropských zemí, a převládajících nadnárodních společenských institucí v nich), - se stala faktorem, pod jehož vlivem si množství států začalo dávat dvojitý úkol:
 - bránit vlastní historicko-kulturní dědictví, národní svébytnost a potenciál svébytného rozvoje, před vymýcením v důsledku agrese biblické globalizace;
 - nabídnout zbytku světa svoje vlastní „hodnoty“, tj. ideály typické a cenné pro danou regionální civilizaci od dávných dob, jako *univerzální lidské hodnoty*.
- Díky tomuto je započaté stádium globalizace charakterizované nejenom krizí řízení biblické koncepce, ale také vytvořením vlastních globalizačních projektů různými kulturami. Tyto projekty jsou alternativou k tomu biblickému¹⁷. Ve vztahu k biblické kultuře tyto alternativní globalizační projekty jsou „vněsystémovými“ a nemohou být řádně pochopeny na základě přesvědčení formovaných biblickou kulturou ve všech jejich vyznáních a sekulárních odvětvích¹⁸.
- Další otázkou je, **kdy přesně započalo současné stádium globalizace?** – odpověď na toto není jednoznačná, protože je podmíněna těmi sociálními parametry, jejichž změna je lidmi subjektivně pasována do role rozhraničení jednotlivých etap. Pokud vezmeme v úvahu rozdílné parametry, existují různé verze odpovědi na tuto otázku. Nová etapa začala:

17 Alternativa k biblickému projektu může být dvojitá: buď ve smyslu kulturní jedinečnosti, implementující davo-„elitarismus“, nebo ve smyslu odmítnutí davo-„elitarismu“

18 Viz DVTR: procesy v supersystémech, interakce vzájemně vnořených supersystémů s virtuální strukturou

- prohlášením bolševismu o svém statusu jako globální politické síly v roce 1907¹⁹, ale protože bolševismus v tomto období používal marxistický pojmový aparát, hranice pro mnohé to byla nepostřehnutelná (stejně tak, jako byl nepostřehnutelný rozdíl mezi bolševismem, marxismem a trockismem – taková je síla předsudků – stereotypů, formovaných pod vlivem biblické kultury...);
 - získáním svého vlastního pojmového aparátu bolševismem v roce 1991 v Koncepti společenské bezpečnosti (KSB), avšak tato hranice pro mnohé také neexistuje, neboť KSB se šíří ve společnosti osobní iniciativou a neobjevuje se v oficiální státní politice Ruské federace. Tudíž se mnozí „podporovatelé – hodnotitelé“ KSB a díla VP SSSR zabývají marnou otázkou: „20 let uplynulo: kde jsou výsledky dopadu KSB na život společnosti?“;
 - publikací dokumentu „Hranice uvnitř: Cíle Japonska v 21. století“ v roce 2006, v níž jsou načrtnuta hlediska politické oficiality Japonska týkající se dosažení dominantní pozice v kontrole globalizace ve 21. století, ačkoli dosud je to spíše „deklarace záměru“ a ne ukončený globalizační projekt japonské cesty.
 - množstvím vzájemně se doplňujících publikací v tisku ČLR (Čínské lidové republiky) od počátku roku 2013, návrhy „čínských hodnot“ zbytku světa jako univerzálních; a návrat zahraniční politiky ČLR k principu marxistického „internacionalismu“²⁰.
- Tj. jestliže de facto současná etapa globalizace začala tím, že bolševismus vyhlásil svůj statut jakožto globální politická síla v roce 1907, potom z právního hlediska započal oficiálními prohlášeními ČLR v lednu 2013 o přítomnosti *čínského globalizačního projektu založeného na principech marxismu a socialismu s čínskými specifiky* a jeho uvádění do praxe.

19 V článku: „Londýnský kongres Ruské sociálně-demokratické dělnické strany“ Stalin napsal: „Neméně zajímavé je složení sjezdu z hlediska národností. Statistika ukázala, že většina menševické frakce jsou Židé (samozřejmě kromě Bundistů), dále jsou Gruzínci, pak Rusové. Zato drtivá většina bolševické frakce jsou Rusové, dále jsou Židé (nepočítaje samozřejmě Poláky a Litevce), potom Gruzínci atd. Při této příležitosti jeden z bolševiků žertem poznamenal (zdá se že s. Aleksinskij), že menševici jsou židovská frakce, bolševici skutečně ruská, tudíž, nebylo by na škodu bolševikům udělat ve straně pogrom.“ (J. V. Stalin, Spisy, sv. 2, str. 50). Poslední věta by měla být chápána jako prohlášení neakceptovatelnosti biblického globalizačního projektu a záměr nahradit jej z praktické politiky bolševickým projektem vybudování společnosti, v níž neexistuje prostor pro vykořisťování „člověka člověkem“.

20 „V minulosti byl prapor internacionalismu zvednut vysoko v zahraniční politice Nové Číny. Během třiceti let však od počátku politiky reform a otevřenosti ideologická složka zahraniční politiky ustoupila do pozadí, přímé veřejné zájmy byly umístěny do popředí a vlajka internacionalismu spadla. Nyní však nastala doba uchopit otěže v usilování o profit a nastolení harmonie mezi materiálními a duchovními potřebami. Oznámení směru „nového internacionalismu“ v zahraniční politice jasně naznačuje, že výkvět čínských hodnot přichází.“

Směr k „novému internacionalismu“ naplňuje potřeby čínské diplomacie ve zrání. Svoji skutečnou silou se Čína dostala na druhé místo ve světě, ale mezinárodní prestiž Číny nesouhlasí s touto pozicí, takže naprosto potřebujeme zvýšit naši morální angažovanost ve světových událostech. Nový internacionalismus nám umožní plně realizovat pozitivní energii Číny (...)

- **Hlavní složky spektra koncepcí globalizace dnes.** Se zohledněním doposud historicky vzniklých okolností k dnešnímu datu, jsou přítomny a aktivní následující globalizační projekty: **Biblický projekt** zotročení lidstva ve jménu Boha existuje v několika verzích:
 - buržoazně-liberální, která, díky deklaraci principu náboženské tolerance, zastřešuje všechna tradiční takzvaná „abrahámská“ náboženství („judaismus“, „křesťanství“, včetně „pravoslavného“, „islám“ – ve všech jejich *odvětvích, nenakloněných revoluční transformaci světa*);
 - **marxistická pseudosocialistická, revolučně-teroristická**, kde strážci tradic jsou následovníky L. D. Bronštejna (Trockého);
 - teorie konvergence, předpokládající zachování davo-„elitarismu“ ve formách, začleňujících osobní „svobody“ buržoazního liberalismu a státně plánovací povahu pseudosocialistické ekonomiky založené na marxismu, vysoké úrovni sociální jistoty pro jednotlivce zmírněním závodů ve spotřebě a vyřešením biosféry– environmentálních problémů s pomocí plánované ekonomiky (přívrženci této verze lobují za evolučně reformistický přechod od toho, co je historicky dané, k nějakému ideálu, který v současné době není v jejich teoriích zcela definován, neboť „potomci nejsou hloupější než jsme my a udělají všechno sami, podle specifických okolností nám nepředvídatelných“)²¹;
 - islámský globální chalífát, jehož účel by mohl být duální, závisející na okolnostech a úspěchu jeho realizace:
 - buď vyřešit ty samé problémy, které marxistická verze nemohla vyřešit ve 19–20. století, ale pod rouškou jiné ideologie a jiných rituálů sociální magie;

V ranných stádiích Nové Číny jsme pevně věřili v nadřazenost socialistického systému a neohroženě se podíleli na mírové soutěži s kapitalistickými zeměmi. Bylo však období, kdy cesta socialistického rozvoje naší mise téměř ustrnula, ekonomika byla na pokraji katastrofy, a neměli jsme sílu skutečně ovlivnit svět. Ale potom vypukla globální finanční krize, což opět jasně ukázalo všechny nedostatky kapitalismu a opět vyvstaly otázky týkající se západního politického systému. Komplexně analyzujíc rozdíl mezi odlišnými politickými systémy a modely, lidé se opět obrátili k ideálům marxismu. Během třiceti let jsme zajistili, aby se naše rapidně vzrůstající ekonomika stala skutečným ekonomickým zázrakem, přednosti socialistického systému postupně začaly opět přicházet na světlo. Naše důvěra, že náš systém, teorie za ním, a zvolená cesta – je správná, se upevnila. Za třetí, již jsme získali silnou základnu, neboť myšlenky internacionalismu řály napříč historií čínské zahraniční politiky. Za čtvrté, je to propagované naší tradicí a kulturou. Mírovost, touha po větší vzájemné důvěře, dobré sousedské soužití a harmonie ve vztazích se všemi zeměmi – toto všechno se odráží v tradiční kultuře Číny, a všeho tohoto zde, a existuje něco společného s myšlenkami internacionalismu, co volá po větší jednotě, vzájemné pomoci a spolupráci. Vzpomeňte si na „Konverzace a soudy“ od Konfucia: „filantropická osoba – ten, kdo usilujíc o posílení sebe sama (na správné cestě) v tomto pomáhá ostatním, se snaží získat to nejlepší ze všech případů, a v tom pomáhá ostatním.“ „Nečiňte ostatním to, co sami nemáte rádi.“ Ve všech těchto prohlášeních, která jsou integrální součástí čínské kultury, mohl být pocíten duch internacionalismu“ (http://opinion.huanqiu.com/opinion_world/2013-01/3486363.html - noviny „Huanqiu“, článek „Čína nabírá směr k novému internacionalismu“ 14. 1. 2013

<http://inosmi.ru/world/20130115/204641939.html#ixzz2OH7NGNR7> – ruský překlad toho samého článku).

21 V řečišti této verze pluje KSRF (Komunistická strana Ruské federace): nerozhodná, politicky neochotná, bez vyvíjení jakékoli snahy změnit svět.

- nebo vytvořit předpoklady pro „deislamizaci světa“ – představit Korán jako „světové zlo“ a zakázat přístup běžných občanů k jeho textu nebo překladům (podobně jako to bylo učiněno s „Mein Kampf“²² po druhé světové válce): aby lidé byli deprivováni o informace nezbytné k vlastnímu hodnocení historické minulosti, a stavěli se k **těmto a jiným událostem vycházejí z názorů připravených k použití, vypracovaných pro ně důvěryhodnými profesionálními „historiky“**.

Ruský – bolševický, vyjádřený v současné době v KSB, předpokládající přechod mnohonárodních kultur k soubornosti a diktatuře svědomí způsobem modifikace národních kultur ve směru, který by zajistil dosažení nezvratně lidského typu psychiky pro každou osobu k počátku dospívání²³;

Čínský – díky svým vlastním tradicím davově-„elitární“ povahy a oddanosti vládnoucí „elity“ marxismu (s jistým „čínským“ specifikem) a ateismu čínské kultury v průběhu známé historie, je neschopný řešit problém, který Číňané nazývají „paradox žluté hrozby“²⁴, neboť jeho realizace je stejně jako biblický projekt odsouzena k pokusu v rámci Božího dopuštění. V podstatě, Čína se v minulosti odklonila od svého vlastního globalizačního projektu v 15. století (vytvoření námořní flotily a expedice vedené eunuchem Zhengem-He byly předpoklady pro toto) a nyní činí pokus tuto chybu napravit. Aby však měla úspěch, morální a etická báze tohoto nového globalizačního projektu čínské cesty se musí změnit tak, aby ČLR nenabízela čínský davo-„elitarismus“ jiným zemím, aby nahradil jejich historicky vyvinutý davo-„elitarismus“.

Japonský – v současné době v „zárodku“. Zdědil problémy minulosti, což zabránilo úspěchu projektu:

- davo-„elitarismus“ založený na principech „bonsaj“, aplikovaný ne na dekorativní rostliny, ale na lidi a na společnost,
- idealistický ateismus, jedinečně nacionalistický ve své povaze starobylého japonského náboženství šintoismu a buddhismu, importovaný do země z Číny a nesoucí specifický buddhistický davo-„elitarismus“.
- Speciální roli ve všem výše uvedeném hrají trockisté díky skutečnosti, že trockismus není ideologické hnutí, nýbrž zvláštnost individuální a kolektivní psyché. **Trockismus, jakožto psychický fenomén, jsou nároky parazitické menšiny na moc nad společností jménem pracující většiny.**

22 Viz analytická poznámka VP SSSR „[Dlouhodobá strategie GP k překonání koránického islámu](#)“

23 Pro více informací o typech psychiky – viz dílo VP SSSR: „Základy sociologie“

24 Oni sami jsou přesvědčeni o svojí mírumilovnosti, ale za hranicemi Číny jsou obáváni díky více než 1,5 miliardové populaci, jakož i díky vzrůstající vojenské a ekonomické moci s nedeklarovaným účelem. Jednou z prvních reakcí v řečišti obrany před čínskou „žlutou hrozbou“, je prohlášení Indie o záměru přidat se k Celní unii vytvořené Ruskem (všimněte si, že minulost zaznamenala početné konflikty mezi ČLR a Indií kvůli demarkaci jejich území).

Základem takovýchto nároků je přesvědčení: „Já jsem ten jediný a nenahraditelně moudrý, tudíž posláním mého života je politicky vést nevzdělance, tj. dát jim smysl života a vládnout jim jejich vlastním jménem“. Ve většině případů pro nositele psychického trockismu je tento předpoklad samozřejmý do takové míry, že jeho ospravedlnění a podložení jsou zbytečná²⁵. Poslání „pozvednutí do řad vůdců“ nechávají na těch, jejichž jménem chtějí vládnout (v tomto parametru neexistuje rozdíl mezi Trockým a Hitlerem, ale existuje rozdíl mezi nimi oběma a Stalinem). V kolektivní činnosti se - *na základě vzájemného hodnocení „moudrosti“ a vůdcovských kvalit* – buduje korporátní hierarchie psychických trockistů.

V důsledku těchto přesvědčení, projevujících se v politice, je konstruktivní diskuse²⁶ s psychickými trockisty na jakékoli téma v praxi nemožná. Jakákoli diskuse pro ně je prostředkem k odvrácení pozornosti politických oponentů od praktických aktivit, schopných zabránit uskutečnění politiky psychotrockizmu. V průběhu diskuse:

- oponenti diskutují v naději přesvědčit psychické trockisty v jejich špatnosti, a aby našli nějaké vzájemně přijatelné rozhodnutí, které bude zavedeno do praxe;
- psychičtí trockisté se drží rozhodnutí, které jimi bylo přijato dříve, aby uspokojilo jejich záměry, a jednájí s cílem ho uskutečnit. Následkem toho na konci psychickými trockisty vnucené diskuse, nebo do níž souhlasili vstoupit, mohou být cíle psychických trockistů naplněny, a jejich oponenti v diskuzi mohou utrpět poškození²⁷.
- Protože ideologie jsou jedním z nástrojů sociálního řízení (třetí prioritou zobecněných prostředků řízení), trockismus (psychický trockismus), chápáný jako sociální fenomén, v politice (následující výše popsaný princip základního přesvědčení) je ideologicky všežravý²⁸. Někteří konkrétní psychičtí trockisté však mohou být zotročeni závislostí na nějaké konkrétní ideologii (jako Trocký); a jiní mohou měnit ideologické zástěrky svých aktivit tak, jak je požadováno okolnostmi a ignorovat obvinění „*populace nevzdělců, kteří nechápou jejich*

25 Příklad takovýchto planých žvástů mladého ruského psychického trockisty byste mohli vidět pod tímto odkazem: <http://www.youtube.com/watch?v=v2idKheYxvk>.

26 Konstruktivní diskuse je taková, že účastníci dojdou k identifikaci chyb a omylů každého z nich a přijmou obecný pohled na situaci, prostou původních chyb a klamů evokovaných subjektivismem.

27 Další příklad – perestrojka a následující tržní ekonomické reformy. Aby zatáhly společnost do diskuse, pod jejíž zášitou SSSR byla záměrně ničena, byla „glasnost“ perestrojkové doby nutná. Nemělo to nic do činění se svobodou projevu a s názory – názory, nesouhlasné s jejich kurzem, se do tisku nedostávaly.

V současné době se v nejlepších tradicích psychického trockismu se S. E. Kurginjan pokouší vnutit společnosti další diskuzi o „ruském osudu“. Základem pro jeho identifikaci jako psychického trockisty je skutečnost, že ve dvou desetiletích jeho veřejné politické aktivity stále netoužil odhalit obsah toho „Rudého projektu“, pro jehož obnovení údajně je: neexistuje „sociologie Kurginjana“ v konceptuálně jednoznačném ohlášení.

28 Viz dílo VP SSSR „Muslimská tvář trockismu?“ (1996), „Smutné dědictví Atlantidy. (Trockismus je „včera“, ale v žádném případě – „zítra“) (1999), „Práce Trockého pod Stalinovou vlajkou – nový produkt „politické chemie“ (2003).

šťestí“ v neskurpulóznosti²⁹. Tato ideologická všežravost psychických trockistů se živě projevila v životech mnoha politiků, zdánlivě vzdálených od trockismu v názorech i v čase.

Konkrétně, kurátoři projektu světového chalífátu jsou trockisté, neboť vidí v „revolučním islámu“ sílu schopnou zničit buržoazně-liberální kapitalismus³⁰, aby osvobodil lidstvo od všeho, co přináší obecná krize kapitalismu: války, biosféricko–ekologické problémy a tak dále. Navíc trockisté (díky své všežravosti) infiltrují a ovlivňují všechna ideově–politická hnutí, podporující davo–„elitarismus“ jak veřejně (v ohlášeních), tak i tiše (v zamlčeních): buržoazní liberalismus (USA jsou v současné době ovládány následovníky Trockého³¹), konvergenční hnutí, katolicismus, islám, ortodoxní křesťanství atd.

Protože KSB se šíří v davově–„elitární“ společnosti, kde je mnoho nositelů psychického trockismu (aktivních, jakož i čekajících na to, až budou aktivováni okolnostmi), psychický trockismus proniká i do prostředí stoupenců KSB. Avšak, projevy psychického trockismu mezi přívrženci KSB, pokud je mu jedinec stabilně podřízen, jak ukazuje praxe, končí biologicky předčasnými úmrtími: taková je matrice sebeobrany KSB před zdeformováním.

- **Perspektivy globalizace v podmínkách mnohačetnosti jejích koncepcí** budou charakterizovány, nade vše ostatní, bojem koncepcí *o lidi – podporovatele každé z nich*. Protože všechny bez výjimky národní a konfesně podmíněné kultury jsou davově–„elitární“, a KSB se šíří *ve společnosti, která soustavně reprodukuje davo–“elitarismus“*³², pak:
 - psychický trockismus byl a nadále je produkován všemi historicky zformovanými společnostmi;
 - a díky aspiraci psychických trockistů na vedoucí politickou úlohu pod vlajkami každé z jednotlivých koncepcí, psychický trockismus bude *jako sociální fenomén v tomto boji*

29 Jednu z nejzářivějších tváří psychického trockismu odhalil B. N. Jelcin: viz jeho hovor s A. A. Zinovjevem na francouzském televizním kanálu „Anténa 2“ v programu „Apostrofy“ č. 709, 9. března 1990 ([http://www.ina.fr/video\(CPB90002759/la-rencontre-eltsine-zinoviev-video.html](http://www.ina.fr/video(CPB90002759/la-rencontre-eltsine-zinoviev-video.html)) (fr); <http://zinoviev.info/wps/archives/136> (rus)) a porovnat jeho prohlášení s následující činností jakožto čelního představitele státu v 90. letech.

Obzvláště z prohlášení B. N. Jelcina v tom rozhovoru (prohlášení o neochotě nahradit M. S. Gorbačova jakožto prezidenta SSSR, s vysvětlením – „budoucnost je s Ruskem“) by mohlo být pochopeno, že již vědomě pracoval na zničení SSSR. Avšak, ani v SSSR, ani v postsovětské Ruské federaci nebyl tento rozhovor nikdy vysílán v televizi.

30 Na druhé straně, chválení Trockého je jedním ze stálých témat hovorů Gejdara Džamala, předsedy Výboru ruského islámu.

31 Mnozí představitelé politického establišmentu USA mají trockistickou minulost (například, viz http://neofit.narod.ru/doktrina/neokon_usa_genisareckaja.html (rus); <http://www.anti-glob.ru/mnen/neotr.htm> (rus) a jiné)

32 Viz práce VP SSSR „Základy sociologie“ (část 3)

globalizačních koncepcí o lidi, na globálních, národních a konfesních frontách, bojovat sám se sebou až do totálního sebevykoření z kultur budoucnosti lidstva.

- Psychický trockismus, chápáný jako sociální fenomén, je vnitřně konfliktní v aspektech algoritmiky sociálního chování, programovaného celou řadou jeho ideologických obálek; jakož i konflikty v aspektech lídrů a jejich korporací³³, o moc nad společnostmi založené na té či oné ideologii³⁴. Protože v současných kulturách je psychický trockismus, jakožto rys jedince i sociální fenomén (nevyhnutelně reprodukováný davo-„elitarismem“), popsán a uvědomován pouze v KSB, samotní nositelé psychického trockismu si ho neuvědomují (jako psychologickou základnu světonázorové kultury jedince, intelektuální aktivity a specifické psychotrockistické etiky svévolnosti, typické pro demony a bioroboty, kteří jsou sami neschopni z jejich programů uniknout). Vnitřní konflikt psychického trockismu, bude jako globální společenský fenomén vnímán, vně světonázoru KSB, tak jako byl vnímán v minulosti až do konce 20. století – jako konflikt jednotlivých ideologií a politických lídrů (a jejich korporací), zosobňující každou z *ideologií – globalizačních projektů*.

Navíc, další aspekt vnitřní konfliktnosti psychického trockismu je vyjádřen ve skutečnosti, že informace přítomná v ideologii (v teorii) po zamlčení, popírá její ohlášení a má vyšší prioritu v algoritmech uskutečnění ideologie (sociologické teorie) v praktickém životě. Jestliže v teorii (ideologii) mohou být zamlčení odhalena podle ohlášení, a princip „praxe je kritérium pravdy“ potvrzuje životaschopnost systému „oznámení + zamlčení“, potom psychický trockismus se projevuje v nahrazování dialektiky „dábelskou logikou“ nebo absencí jakéhokoli druhu logiky vůbec, a k ohlášením, přítomným v ideologii (teorii) od začátku, přidává zamlčení neslučitelné s ohlášeními, a potom odkrývá jim vnesené zamlčení v roli údajně bezalternativních závěrů plynoucích z ohlášení, které jsou v teorii (nebo jiném informačním modulu) přítomny od začátku³⁵.

- Globalizace, pokud je nahlížena jako „hra“, může mít v podstatě jen jednoho vítěze, i když ten k vítězství může dorazit silně změněm během „hry“ – jako následek odmítnutí něčeho původně charakteristického pro vítěze, stejně jako i díky nabytí vlastností pro něj netypických, včetně integrace některých kvalit poražených nepřátel – jiných globalizačních koncepcí³⁶.
- Klíčem k vítězství je převaha akceschopnosti koncepce–vítěze nad koncepcí–oponentem, tj. informačně-algoritmická převaha. Ta může být dosažena jen odstraněním rozporů koncepce

33 Týmová a korporátní davová manipulace je charakteristická pro liberalismus, na rozdíl od individuálního lídra – manipulátora, což historicky často zastírá tým v pozadí, který manipuluje „lídra“.

34 Viz dílo VP SSSR „Od korporatismu pod záštitou idejí k Soubornosti v Království božím na zemi“ (2003)

35 Marxismus v tomto smyslu – je od začátku psychotrockistické učení. Výhrady pravých marxistů–trockistů k Stalinovi jsou, že uskutečňoval politiku, kdy potlačoval zamlčení marxismu a doplňoval jeho ohlášení svými, které odhalovaly zamlčení bolševismu.

36 Televizní seriál „Highlander“ o MacLeodovi je o tom metaforicky, ačkoli špatně na mnoha místech, díky autorově přesvědčení o bezalternativě davo-„elitarismu“ v univerzálním měřítku (tj. dokonce mimo Zemi).

s potenciálem rozvoje člověka v řečišti Božího záměru (toto je tím nejdůležitějším aspektem získání převahy) na základě rozvoje vlastního chápání světa jak způsobem jeho rozšíření, tak i odmítnutí minulých chyb, včetně lpění na naprostých klamech. Oba způsoby (rozšíření světového názoru i jeho osvobození od nepřiměřenosti) jsou:

- buď nemožné, jestliže psychický trockista trvá na tom, že má údajně vždy pravdu, z čehož vyplývá vnímání jiných názorů (těch, které jsou za hranicemi jeho chápání světa nebo popírají jeho názor) jako neadekvátních, absurdních;
- nebo ho nutí rozpoznat omezení vlastního chápání a identifikovat nedostatky jeho vlastní *psychiky jako informačně-algoritmického systému*.

První možnost vede k situacím, kdy nositelé psychického trockismu utrpí menší či větší poškození (včetně smrti jedince či masy lidí, v závislosti na okolnostech) pod vlivem jejich vlastních chyb a převahy životaschopnosti přívrženců koncepcí více vnímavých k Prozřetelnosti (Záměru) a tudíž více funkčním.

Druhá varianta vede k osvobození psychiky jedince od psychického trockismu a vytváří podmínky pro nabytí svobody, tj. jeho osvobození od nadvlády: 1) těch či oněch ideologických obálek psychického trockismu a 2) etiky svévolnosti démonů a biorobotů³⁷.

Vědomé nasměrování pozornosti k problematice první priority zobecněných prostředků řízení, osvojení a rozvoj metodologie poznání a tvorby a její realizace ve vlastních kognitivních a kreativních dovednostech blokuje první možnost a podporuje druhou.

Druhá možnost, podle osobního rozvoje, v jistém stadiu nevyhnutelně najde svoje vyjádření v získání konceptuální zdatnosti v řečišti Záměru. Může to proběhnout uvnitř jakékoli národní nebo konfesně podmíněné kultury a vést každou z nich k osvobození od svých vlastních chyb, a od zjevně klamných přesvědčení vnucených zvenějšku. A to pro změnu vytváří předpoklady a trendy konvergence a splynutí historicky rozdílných kultur a subkultur v aspektech morálky, etiky, chápání světa. Zvláštnosti regionálních kultur, podmíněné fyzickými a zeměpisnými faktory a historicky vyvinutými vlastnostmi, které nejsou v rozporu s Prozřetelností, v tomto procesu nejen zůstanou zachovány, ale budou se rozvíjet.

- Avšak, výše popsané je neakceptovatelné pro šéfy biblického projektu. Jejich morálka a etika připouští i takové verze řešení těchto problémů, jako „zpětný návrat“ globální civilizace v matici svého vývoje do historické minulosti – do doby kamenné. Žánr „fantasy“, který nahradil science fiction orientovanou na vývoj civilizace a programování její budoucnosti, je zaměřen na „zpětný návrat“ civilizace do minulosti s cílem uskutečnění dalšího pokusu o davově-„elitární“ globalizaci v odlišné verzi, která neumožní lidstvu stát se Lidstvem.

Tato verze je potencionálně realizovatelná jen v hranicích Božího Dopuštění za podmínky, že se jí lidé nebudou protivit. **Ale nemůže být realizována, dokud je genetické jádro alespoň**

37 Pokud by měl být posuzován podle svých pamětí, Anatolij A. Vasserman (populární novinář a politický analytik a komentátor) následuje tuto cestu. Neprošel ještě celou cestu osvobození od psychotrockismu, neboť si ještě nevyvinul jasné chápání psychického trockismu jako psychického a sociálního fenoménu: http://www.odnako.org/blogs/show_20033/ (článek „Všechno a hned. Trockisté mění barvu, ale stále zůstávají stejní“).

jedné regionální civilizace naživu a pracuje na tom, aby završilo globalizaci v řečišti Záměru, z čehož vyplývá přímá a nepřímá podpora pro jejich činnost Nejvyšším.

Vnitřní prediktor SSSR
15. března – 1. dubna 2013